

IZVIRNIK

ZSV 476/2015-2453 - 3

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKRAJNO SODIŠČE V LJUBLJANI

SODBA**V IMENU LJUDSTVA**

Okrajno sodišče v Ljubljani je po okrajnem sodniku Tomažu Laporniku,

v zadevi o prekršku zoper storilko pravno osebo: **CELJSKE MESNINE d.d. CELJE**,
Cesta v Trnovlje 17, 3000 Celje,

zaradi prekrškov po 1. alineji prvega odstavka 74. člena Zakona o preprečevanju
omejevanja konkurence (ZPOmK-1) in 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1,

in storilca odgovorno osebo pravne osebe: [REDACTED] s stalnim prebivališčem
[REDACTED],

zaradi prekrškov po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega
odstavka 74. člena ZPOmK-1 in drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi z 2.
alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1,

ki ju oba zagovarjajo odvetniki Odvetniške pisarne Soršak, Vagaja in odvetniki, d.o.o.
iz Ljubljane,

o zahtevi za sodno varstvo zagovornikov storilke pravne osebe **CELJSKE MESNINE**
d.d. CELJE in storilca odgovorne osebe pravne osebe [REDACTED] z dne 23.
3. 2015,

zoper odločbo o prekršku prekrškovnega organa **JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE**
SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE, št. 3063-2/2014-16, Odl. 1/2015 z dne
12. 3. 2015,

23. septembra 2016

RAZSODILO:

- I. Zahtevi za sodno varstvo vlagateljev zagovornikov storilke pravne osebe se delno ugoti in se odločba o prekršku prekrškovnega organa JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE, št. 3063-2/2014-16, Odl. 1/2015 z dne 12. 3. 2015, v odločitvi o sankciji spremeni tako, da se storilki pravni osebi CELJSKE MESNINE d.d. CELJE za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 kot je opisan v točki 1.a. izreka izpodbijane odločbe določi globa 69.500,00 eurov (devetinšestdesettisočpetsto EUR 00/100), za prekršek po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 kot je opisan v točki 1.b. izreka izpodbijane odločbe se z uporabo prvega odstavka 21. člena Zakona o prekrških (ZP-1) namesto globe določi opomin,

ter se storilki pravni osebi izreče enotna globa 69.500,00 eurov (devetinšestdesettisočpetsto EUR 00/100), storilka pravna oseba CELJSKE MESNINE d.d. CELJE pa mora plačati stroške postopka, in sicer sodno takso po tarifni številki 8111 Zakona o sodnih taksah (ZST-1) v višini 6.950,00 eurov (šesttisočdevetstopetdeset EUR 00/100), v roku 15 dni po pravnomočnosti odločbe o prekršku, sicer se prisilno izterja.

- II. Zahtevi za sodno varstvo vlagateljev zagovornikov storilca odgovorne osebe se delno ugoti in se odločba o prekršku prekrškovnega organa JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE, št. 3063-2/2014-16, Odl. 1/2015 z dne 12. 3. 2015, v odločitvi o odgovornosti odgovorne osebe spremeni tako, da se v točki 2.b. izreka odločbe pri času storitve prekrška za besedilòm: „tako, da je dne“ datum pravilno glasi „18. 6. 2010“,

v odločitvi o sankciji pa spremeni tako, da se storilcu odgovorni osebi: [REDACTED] za prekršek po drugem odstavku 74. člena v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 kot je opisan v točki 2.a. izreka izpodbijane odločbe določi globa 5.000,00 eurov (pettisoč EUR 00/100), za prekršek po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi z 2. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 kot je opisan v točki 2.b. izreka izpodbijane odločbe in izreku te sodbe se z uporabo prvega odstavka 21. člena ZP-1 namesto globe določi opomin,

ter se storilcu odgovorni osebi izreče enotna globa 5.000,00 eurov (pettisoč EUR 00/100), storilec odgovorna oseba [REDACTED] pa mora plačati stroške postopka, in sicer sodno takso po tarifni številki 8111 ZST-1 v višini 500,00 eurov (petsto EUR 00/100), v roku 15 dni po pravnomočnosti odločbe o prekršku, sicer se prisilno izterja.

- III. Sicer se zahteva za sodno varstvo zagovornikov storilke pravne osebe in storilca odgovorne osebe zavrne kot neutemeljena.

OBRAZLOŽITEV

1. Prekrškovni organ je z izpodbijano odločbo o prekršku storilko pravno osebo CELJSKE MESNINE d.d. CELJE spoznal za odgovorno storitve prekrškov po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, za katerega je določil globo 139.000 EUR, in 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, za katerega določil globo 18.000 EUR ter storilki pravni osebi izrekel enotno globo 157.000 EUR. Prav tako je storilca odgovorno osebo pravne osebe [REDACTED] spoznal za odgovornega storitve prekrškov po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, za katerega je določil globo 5.000 EUR, in drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi z 2. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, za katerega je določil globo 5.000 EUR, ter storilcu odgovorni osebi izrekel enotno globo 10.000 EUR. Obema storilcema je naložil plačilo stroškov postopka v obliki sodne takse.
2. Zagovorniki storilca pravne in odgovorne oseba so v zakonskem roku zoper odločbo o prekršku vložila zahtevo za sodno varstvo zaradi kršitve materialnih določb ZPOmK-1, Zakona o prekrških in nepravilno izrečenih sankcij. Navajajo, da jima je Agencija izrekla globo za zamudo pri priglasitvi koncentracije, ki je bila sicer skladna s pravili konkurence in torej kot takšna ni imela in ni mogla imeti nikakršnih negativnih posledic. Koncentracija je bila namreč priglašena, čeprav z zamudo, in Agencija je z upravno odločbo opr. št. 306-2/2013-52 dne 10.3.2014 odločila, da je koncentracija skladna s pravili konkurence in ji ne nasprotuje. Pravni osebi je bila dodatno izrečena globa, zaradi razrešitve direktorice [REDACTED] in imenovanja [REDACTED] za direktorja družbe. Gre za enkratno dejanje, katero je Agencija opredelila kot prekrška izvrševanja pravic iz koncentracije pred izdajo odločbo. Izrečene globe so pretirane in nesorazmerne z očitanimi prekrški, pri katerih brez dvoma ni nastala nikakršna škoda, poleg tega pa abstraktno varovana dobrina učinkovita konkurenca v nobenem trenutku ni bila ogrožena. Menita, da je višina globe za zamudo in za imenovanje direktorja, to je za dejanji, ki nista imeli nikakršnih negativnih posledic, absolutno previsoka. Agencija je pravni osebi določila globo za zamudo preračunano v znesku 3657,89 EUR na mesec ter globo za enkratno dejanje, to je zamenjave direktorja 18.000 EUR. Glede na to, da gre za enkratna dogodka, pa tudi ni opravičeno, da je Agencija globi zviševala glede na čas trajanja. Razlogov za to ne navajajo niti Agencija sama. Globo za zamudo je nesorazmerna v primerjavi z globo za očitano izvrševanje koncentracije. Teža prekrška oziroma stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine je v primeru izvrševanja koncentracije večja od same zamude s priglasitvijo, zato globo za zamudo ne bi smela presežati globe za izvrševanje. Izvrševanje koncentracije predstavlja posamično dejanje zamenjave direktorja dne 18.6.2010, za kar je bila odmerjena globo 18.000,00 EUR. Globo za zamudo tako tega zneska ne bi smela presežati. Teža kršitve v primeru zamude brez izvrševanja koncentracije je namreč povsem neznatna in to celo v primeru, da koncentracija ne bi bila skladna s pravili, pa je bila. Zakonodajca EU sploh ne določa roka za

priglasitev koncentracije, temveč zahteva zgolj, da jo stranke priglasijo, preden začnejo koncentracijo izvrševati. Sankcije za prepozno priglasitev pravo EU torej sploh ne pozna, temveč kot kršitev pravil sankcionira šele izvrševanje nepriglašene koncentracije. Odločbe Evropske komisije se tako nanašajo na prepovedano izvrševanje koncentracije pred priglasitvijo le-te Evropski komisiji, ne pa tudi na zamudo s priglasitvijo. Zato že samo dejstvo, da je bila odmerjena višja globa za zamudo kot za izvrševanje koncentracije, pomeni nepravilno odmero sankcije glede na težo prekrška oziroma varovano dobrino. Globa za zamudo tako v nobenem primeru ne bi smela presežati globo za izvrševanje, to je 18.000 EUR, ki pa je prav tako previsoka. Navaja, da zakon ne določa spodnje meje predpisane sankcije, temveč zgolj maksimum, ki ga lahko izreče Agencija glede na okoliščine primera, torej bi Agencija lahko izrekla globo v višini 0 % letnega prometa ali pa 1 EUR. Zakon ne določa, da se kot osnova upošteva promet v letu pred izdajo odločbe, ampak izrecno navaja „v predhodnem letu“, kar je očitno leto pred storitvijo očitane prekrška. Agencija je oprla odločbo z dne 12.3.2015 na podatek o letnem prometu iz leta 2013, torej ni upoštevala letnega prometa v letu pred izdajo odločbe o prekršku, tako kot sama navaja, da bi morala, niti ni upoštevala prometa v predhodnem letu pred storitvijo očitane prekrška. Izračun globe je tako v vsakem primeru nepravilen, celo glede na merila, ki jih je uporabila Agencija sama kot tudi na zakonske določbe. Pri odmeri globe je treba upoštevati predvsem letni promet kršitelja v predhodnem poslovnem letu pred samo kršitvijo, saj je takšna razlaga skladna z načelom pravne varnosti in enakosti pred zakonom. Maksimalni znesek globe (10%) glede na promet v letu pred kršitvijo (2009) bi bil namreč skoraj polovico nižji od maksimalnega zneska globe, odmerjene glede na promet v letu 2013. Očitani prekršek izvrševanja pravic je bil storjen 18.6.2010 (imenovanje direktorja), očitani prekršek prepozne priglasitve pa z dnem 15.7.2010, ko je potekel 30 dnevni rok. Letni promet podjetja Celjske mesnine v letu 2009 je znašal 41.536.574 EUR, letni promet ciljnega podjetja pa 3.465.927 EUR. Glede na navedeno je zgornja meja globe, ki se lahko izreče pravni osebi, 4.153.657,40 EUR in ne 7.330.184,90 EUR, kot je to prekrškovni organ zaključil na podlagi letnega prometa skupine v letu 2013, ki je znašal 73.301.849 EUR. V kolikor bi Agencija upoštevala letni promet vlagatelja v letu pred kršitvijo, bi bil maksimalni znesek globe skoraj polovico nižji kot pa znaša znesek, ki ga je izračunala Agencija. Tako se v konkretnem primeru tolmačenje, da zakon v 1. odstavku 74. člena ZPOMK-1 meri na leto pred izdajo odločbe o prekršku, izkaže za nepravilno, lahko pa tudi za neustavno, saj bi takšna razlaga lahko pomenila neenakopravno obravnavo subjektov ter poseg v pravno varnost. Zakon ne določa, da gre za leto pred izdajo prekrškovne odločbe, takšno stališče je zavzela Agencija. Glede na izračun Agencije, bi potemtakem 0,38 % (0,01 % za vsak mesec zamude priglasitve koncentracije) od 41.536.574 EUR znašalo 157.838,98 EUR namesto 278.547,00 EUR, zmanjšano za polovico in zackroženo navzdol pa 78.000,00 EUR, namesto 139.000,00 EUR. Tudi sicer ni podlage, da bi organ globo odmerjal za vsak mesec zamude. Agencija sama razloga za takšno odmero ne navaja. V konkretnem primeru ni nobene razlike med

tem, ali zamuda znaša 1 dan ali pa več mesecev. Koncentracija je namreč skladna s pravili konkurence. To, da je Agencija skladnost le ugotovila in odločbo izdala leta 2014 namesto leta 2010, ne predstavlja relevantne razlike ali okoliščine ne za Agencijo, ne za vlagatelja, ne za podjetja, ne za trg in ne za konkurenco. Vlagatelja se nista zavedala obveznosti priglasitve, kar je Agencija ugotovila, zato ni nikakršnega smisla v ugotavljanju, koliko časa je to trajalo. Drugače bi bilo, če bi bila koncentracija prepovedana ali neskladna s pravili konkurence, ali če bi Agencija ugotovila, da sta vlagatelja ravnala z nedopustnim namenom, ali če bi se zavedala obveznosti, pa kljub temu ne bi hotela priglasiti koncentracije, ali če bi Agencija ugotovila, da so nastale kakšne posledice, vendar v konkretnem primeru temu ni tako in Agencija česar takega ni ugotavljala. Prekrškovni postopek povsem očitno ni bil smotr. Glede na to, da je Agencija za izračun vzela 0,01 % letnega prometa za zamudo s priglasitvijo, pri čemer ni podlage za množenje z meseci zamude, niti je Agencija sama ne navaja, znaša izračun glede na letni promet 2009 osnovnega zneska globe 4.153,66 EUR, ob upoštevanju olajševalnih okoliščin zmanjšano za polovico in zaokroženo navzdol pa znaša globa 2.000 EUR. Za zamenjavo direktorja pa je prekrškovni organ določil osnovni znesek globe v višini 0,05 %, pri čemer navaja, da je upošteval 38 mesecev zamude. Kako je število mesecev zamude sploh relevantno v uvidu dejstva, da organ kršiteljema očita zgolj in samo enkratno zamenjavo direktorja v letu 2010, organ ne pojasni. Enkratno dejanje, zamenjava direktorja, pa glede na opis dejanskega stana očitane prekrška ni trajajoče, ampak zgolj enkratno in neponovljivo dejanje. Posledično tudi v tem primeru ne moremo govoriti o 38 mesecih zamude. Organ v opisu očitane dejanja ni z ničemer navedel, v čem bi naj bilo podano trajanje prekrška. Meni, da je osnovni znesek globe v višini 0,05 % očitno odmerjen previsoko. Globa v višini 18.000 EUR z zamenjavo direktorja je brez dvoma pretirana. Upošteva letni promet za leto 2009 pa tudi sicer izračun znaša 20.768,27 EUR, namesto 36.651,00 EUR, zmanjšano za polovico in zaokroženo navzdol pa 10.000 EUR namesto 18.000 EUR. Glede na to, da meseci zamude niso upoštevni, bi organ lahko uporabil tudi enak odstotek kot prej, to je 0,01 %, pri katerem bi osnovni znesek glede na promet v letu 2009 znašal 4.153,66 EUR, zmanjšano za polovico in zaokroženo navzdol pa 2.000,00 EUR. V konkretnem primeru gre za zamudo pri priglasitvi koncentracije, ki je skladna s pravili konkurence in za dejanje razrešitve in imenovanja novega direktorja, ki ga je Agencija opredelila kot prekršek izvrševanja koncentracije pred izdajo odločbe o skladnosti. Globa za zamudo ne more biti višja od globe za zamenjavo direktorja (izvrševanje pravic). Za koncentracije je značilno, da so za trg praviloma koristne in pogosto krepijo učinkovitost tržne konkurence in da gre le redko za primere, ko koncentracije niso združljive s pravili konkurenčnega prava. Razlog, da je predpisano, da je koncentracijo potrebno priglasiti pred začetkom njenega izvrševanja, pa je v tem, da mora Agencija o (proti)pravnosti koncentracije odločiti še pred časovnim obdobjem, ko bi izvrševanje koncentracije povzročilo negativne posledice za konkurenco na upoštevnem trgu. Zato je praviloma v interesu udeležencev koncentracije, da se skladnost s pravili konkurence ugotovi

čim prej, da lahko pričnejo z izvrševanjem koncentracije. Vendar pa se je v konkretnem primeru pripetilo to, da se vlagatelj svoje obveznosti enostavno ni zavedal, kar pa ne spremeni dejstva, da je bila koncentracija skladna s pravili konkurence in jo je Agencija tudi odobrila. Koncentracija ni bila protipravna in njeno izvrševanje ni imelo nikakršnih negativnih posledic za konkurenco, kar Agencija sama izrecno ugotavlja. Varovana dobrina pa je tudi sicer t.i. učinkovita konkurenca in ne pravočasna priglasitev koncentracije. Zakonodajca EU in več držav članic sploh ne določa roka za priglasitev koncentracije, temveč zahteva zgolj, da jo stranke priglasijo, preden začnejo koncentracijo izvrševati. Sankcije za prepozno priglasitev pravo EU torej sploh ne pozna, temveč kot kršitev pravil sankcionira šele izvrševanje nepriglašene koncentracije. Tako udeleženci lahko koncentracijo tudi ne izvršujejo oziroma jo priglasijo šele, preden jo začnejo dejansko izvrševati. Zato je teža prekrška v primeru zamude v vsakem primeru manjša od teže prekrška v primeru izvrševanja koncentracije, zlasti če bi šlo za koncentracijo, ki ni skladna s pravili konkurence. Globa za zamudo tako ne bi smela presežati globe za izvrševanje koncentracije, pa je v konkretnem primeru skoraj osemkrat višja od slednje. Ker je temu tako, je Agencija nepravilno uporabila določbe o odmeri sankcije globe, saj ni pravilno upoštevala teže prekrška. V obeh primerih je nesporno, da ne škodljivih ne drugačnih konkretnih posledic prepozne priglasitve in zamenjave direktorja (izvrševanje koncentracije) ni. Če bi se odgovorna oseba zavedala dolžnosti priglasitve koncentracije in bi pravočasno priglasila koncentracijo do 14.7.2010, bi Agencija izdala povsem enako upravno odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, kot jo je izdala nato 10.3.2014. Dejstvo razrešitve in imenovanja novega direktorja bi se prav tako zgodilo, le da bi obenem obstajala okoliščina, da je bila priglasitev Agenciji opravljena. Skratka, če bi bila priglasitev pravočasno opravljena, bi se spremenilo zgolj in samo to, da bi bila koncentracija obravnavana in odobrena leta 2010, tako pa je bila obravnavana leta 2013 in odobrena leta 2014. Prav nič drugega se ne bi spremenilo, torej konkretnih posledic ni in ni bilo. Ni abstraktnih posledic prepozne priglasitve in zamenjave direktorja (izvrševanja koncentracije). Glede na to, da je Agencija koncentracijo obravnavala in je ugotovila, da je koncentracija skladna s pravili konkurence, ni mogoče govoriti niti o abstraktni ogroženosti pravno varovane dobrine, pri čemer je varovana dobrina t.i. učinkovita konkurenca in ne pravočasna priglasitev koncentracije. Tako ni mogoče govoriti niti o abstraktni posledici, ki naj bi nastala s kršitvijo ZPOmK-1. Ne glede na to, ali in kdaj je Agencija koncentracijo presojala ali ne, je le-ta brez dvoma bila ves čas skladna s pravili konkurence. Agencija namreč izda zgolj odločbo, s katero ugotovi zgolj skladnost koncentracije za naprej in za nazaj (v danem primeru) in njena odločba nima konstitutivnega učinka. Koncentracija ne postane skladna s pravili konkurence zaradi odločbe Agencije, ampak je njena skladnost ali neskladnost posledica objektivnih razmer na trgu, ki jih v svojem postopku ugotavlja Agencija. Posledično nastanek in obstoj konkretne koncentracije konkurence kot pravno varovane dobrine nista ogrožala, kar je ugotovila tudi Agencija z odločbo o skladnosti koncentracije. Agencija je z

upravno odločbo zgolj ugotovila oziroma potrdila, da je koncentracija skladna s pravili konkurence, kar je tako ali tako že ves čas obstajalo. Zato zamuda s priglasitvijo same konkurence ni mogla ogroziti, enako pa velja tudi za zamenjavo direktorja. Tako niti abstraktne posledice niso nastale. V zvezi z odgovornostjo vlagatelja opozarjata, da jima ni bila dana možnost, da se v celoti izjavita o domnevnem prekršku. V obvestilu, s katerim je Agencija domnevnima kršiteljema naložila, da se izjavita o dejstvih in okoliščinah očitane prekrška, namreč ni navedeno niti eno dejstvo oziroma okoliščina, iz katere bi vsaj posredno izhajalo, ali in kako je prekrškovni organ sploh ugotavljal obstoj krivde na strani domnevnih kršiteljev in s tem njuno odgovornost za prekršek. Uveljavljano kršitev pravil postopka Agencija povzema v 19. točki obrazložitve odločbe, nato pa pavšalno navaja, da so navedbe kršiteljev neutemeljene. Glede na to, da je Agencija šele v prekrškovni odločbi na straneh od 8 do 11 ugotavljala okoliščine, ki naj bi utemeljevale obstoj krivde na strani domnevnih kršiteljev, nato pa zaključila, da je odgovorna oseba ravnala malomarno, na tej podlagi pa ugotovila odgovornost obeh kršiteljev za prekršek, je ugotoviti, da se domnevna kršitelja v postopku pred Agencijo nista imela možnosti izjaviti o subjektivnem elementu prekrška. Do izdaje prekrškovne odločbe vlagatelja tako nista vedela, na podlagi katerih okoliščin bo Agencija ugotavljala njuno subjektivno odgovornost za prekršek, niti ali jima bo Agencija očitala direktni ali eventualni naklep ali nezavestno malomarnost. Agencija je bila dolžna kršitelje seznaniti naprej z okoliščinami, na katerih temelji njuna subjektivna odgovornost za očitani prekršek in jima omogočiti, da se o njih izjavita enako kot to velja za objektivne znake prekrška. Ker tega ni storila, je podana kršitev pravice do izjave in učinkovite obrambe. V obrazložitvi odločbe je Agencija odgovorni osebi očitala nezavestno malomarnost, ki predstavlja najlažjo obliko krivde. Obenem je Agencija ugotovila, da očitana prekrška nista bila storjena z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev zaradi morebitnih škodljivih učinkov predmetne koncentracije na konkurenco, temveč naj bi bila rezultat nezavestne malomarnosti njene odgovorne osebe direktorja. Glede na navedeno se izkažeta izrečeni globi za povsem nesorazmerni tudi s stopnjo odgovornosti kršiteljev. Obteževalnih okoliščin prekrškovni organ ni ugotovil. Stopnja storilčeve odgovornosti za prekršek je najnižja, saj je Agencija ugotovila, da je odgovorna oseba ravnala iz nezavestne malomarnosti in v odsotnosti nedopustnega nagiba. Odgovorna oseba se ni zavedala svoje obveznosti, zato jo je opustila. Glede stopnje ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine je bilo pojasnjeno, da niso nastale ne konkretne ne abstraktne posledice. Varovana dobrina konkurenca nikdar ni bila ogrožena. Agencija je kot olajševalno okoliščino upoštevala, da koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco, saj je Agencija z upravno odločbo odločila, da je koncentracija podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev skladna s pravili konkurence in ji ne nasprotuje. Edina posledica ravnanja vlagateljev je ta, da je bila upravna odločba, ki je ugotovila, da je koncentracija skladna s pravili konkurence, izdana leta 2014, lahko pa bi bila izdana že leta 2010. Prekrškovni organ je kot olajševalne

okolščine upošteval dejstva, da sta kršiteljici v postopku v popolnosti sodelovali s prekrškovnim organom in mu na njegovo zahtevo posredovali vse zahtevane podatke ter priznali kršitev nepravčasne priglasitve koncentracije in izvrševanje pravic ali obveznosti, ki izhajajo iz te koncentracije pred izdajo upravne odločbe Agencije, ter da koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco, dejstvo, da kršiteljici do izdaje odločbe še nista bili sankcionirani za prekršek s področja varstva konkurence, gospodarsko moč kršiteljice pravne osebe, ki je razvidna iz ugotovljenega letnega prometa pravne osebe Celjske mesnine skupaj z drugimi podjetij v skupini v predhodnem poslovnem, to je letu 2013, vendar ni jasno, kako je navedeno organ upošteval. Očitno je, da je Agencija olajševalne okoliščine upoštevala tako, da je osnovni znesek prepolovila in ga zaokročila navzdol, vendar pa je izrečena sankcija še vedno nepravilno odmerjena glede na predpisano sankcijo in bistveno previsoka glede na težo storjenega prekrška in stopnjo odgovornosti. Pravzaprav vodenje tega postopka sploh ni bilo smotno in bi Agencija vlagateljema lahko izrekla opozorilo, v vsakem primeru pa je bil utemeljen izrek opomina. Izrečena globa nikakor ni sorazmerna očitanim prekrškom prepozne priglasitve in zamenjave direktorja, pri katerem ni nastala nobena škoda. Konkretnih abstraktnih in konkretnih posledic ni. Koncentracija je skladna s pravili konkurence. Vlagatelja se enostavno nista zavedala obveznosti priglasitve. Ko sta bila z obveznostjo seznanjena, je bila koncentracija nemudoma priglašena in Agencija sama potrjuje, da sta z Agencijo popolnoma sodelovala in priznala kršitev. Globa pa je izrečena v enormnih zneskih, ki v praksi v takšni višini niso bili nikdar pravnomočno izrečeni. Izrek opomina je zlasti utemeljen v skladu z 2. odstavkom 21. člena ZP-1, saj je prekršek zamude s priglasitvijo zgolj v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost priglasitve, pri čemer niti škoda ni bila povzročena, kar enako velja pri imenovanju oziroma zamenjavi direktorja, saj gre za skladno koncentracijo, vlagatelja pa sta pred izdajo prekrškovne odločbe izpolnila predpisano obveznost, pravzaprav že pred uvedbo prekrškovnega postopka, saj sta koncentracijo priglasila septembra 2013. Zato sodišču predlagata, da se jima namesto globe izreče opomin. Prekrškovni organ v zvezi s tem nepravilno navaja, da očitani prekršek ne spada med lažje prekrške, kar izhaja že iz višine predpisane sankcije, ki je med najvišjimi za prekrške in izraža oceno o abstraktni teži prekrška. Zakon ne določa spodnje meje predpisane sankcije, temveč zgolj maksimum, ki ga lahko izreče Agencija glede na okoliščine primera. Argument Agencije o višini predpisane sankcije torej ne drži. S takšnim sklepanjem je prekrškovni organ nedopustno vnaprej izključil uporabo instituta prekrška neznatnega pomena in možnost izreka opomina. V kolikor bi zakonodajalec hotel izključiti uporabo omenjenih institutov na področju varstva konkurence, bi tako tudi določil z zakonom, ker pa tega ni storil, je praksa Agencije, ki v naprej izključuje uporabo zadevnih institutov iz razloga predpisane sankcije, nedopustna in nezakonita. Sploh pa je Okrajno sodišče v Ljubljani že večkrat izreklo opomin za prepozno priglasitev, med drugim v zadevi opr. št. ZSV-2373/2013-2406, zato je izrek opomina povsem mogoč in skladen s sodno prakso. Nepravilno je razlogovanje prekrškovnega organa, da dejstvo, da kršitev

ni imela škodljivih vplivov na konkurenco, ne pomeni per se marginalizacije kršitve nepravočasne priglasitve koncentracije, saj se tako krši eno najpomembnejših načel sistema nadzora koncentracij, to je ex ante nadzor koncentracij, zato odsotnost škodljivih vplivov na konkurenco ne vpliva na obstoj prekrška, temveč pomeni zgolj olajševalno okoliščino. Varovana dobrina je učinkovita konkurenca, ne pa pravočasna priglasitev koncentracij. Zakonodaja EU in drugih držav članic EU kot kršitev pravil sankcionira šele izvrševanje nepriglašene koncentracije, ne pa tudi samo zamudo s priglasitvijo. Zato je poudarjanje Agencije, da gre pri zamudi roka za hujšo kršitev, zavajajoče in nepravilno, še posebej v primeru skladnih koncentracij. Navedba Agencije, da dejstvo, da niso nastale nobene škodljive posledice, pa se ne razlaga v smislu nastanka konkretnih posledic, ampak se nanaša na nastanek abstraktne posledice, ki je v tem primeru nastala s samo kršitvijo ZPOmK-1, pa je nerazumljiva. Po razlogovanju Agencije vsaka kršitev zakona povzroči abstraktno posledico, kar pa naj bi vnaprej izključevalo uporabo instituta prekrška neznatnega pomena oziroma izrek opomina. Brez navajanja posebne obrazložitve je takšno stališče nevzdržno. Pri odmeri sankcije je potrebno upoštevati konkretno kršitev in konkretno stopnjo ogroženosti zavarovane dobrine, le-ta pa v tem primeru ni bila niti ogrožena. Odgovorna oseba oziroma domnevni kršitelji niso naklepno opustili priglasitve, niti se niso zavedali te svoje obveznosti, ker so prava neuke stranke. Svetovalci v transakciji pa jih niso obvestili o tej obveznosti. Posledično jim ni mogoče očitati niti malomarnosti, ker je bil podan primer resnične ignoratio iuris oz. nepoznavanja prava. Agencija je sama ugotovila, da ni obstajal nedopustni nagib pri ravnanju kršiteljev. O tem (najemu svetovalcev in njihovi vlogi pri koncentraciji) lahko izpove [REDACTED] na zaslišanju. Velja, da če je storilec storil kaznivo dejanje v pravni zmoti, ki bi se ji lahko izognil, se sme kaznovati mileje. Zato predlagata, da jima sodišče izreče opomin na tej podlagi. Pravnega interesa za predmetni postopek nikdar ni bilo, ker je očitana kršitev prenehala najkasneje s priglasitvijo koncentracije Agenciji v septembru 2013 in izdajo brezpogojne odločbe Agencije, s katero je odobrila koncentracijo. Organ sam priznava, da kršitev ne obstaja več. Kršitelj je torej še pred začetkom prekrškovnega postopka in pred izdajo odločbe izpolnil vse svoje obveznosti in tako morebitna škoda, ki ni nikdar nastala, ne more nastati niti v bodoče. Vsekakor gre v konkretnem primeru za prekršek neznatnega pomena. Vse kršitve so bile namreč že sanirane, prav tako je predmetni postopek prvi, ki je bil uveden zoper domnevnega kršitelja. Pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa bi morala odločiti, da ne bo izdala odločbe o prekršku oziroma namesto izreka sankcije kršitelja zgolj opozoriti, saj je bil domnevno storjeni prekršek neznatnega pomena, zato bi morala oceniti, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep. Glede na okoliščine, ki prekršek delajo posebno lahkega, pa bi prekrškovni organ kršiteljema namesto globe lahko tudi izrekel zgolj opomin. Ob pravilni uporabi materialnega prava 6.a člena ZP-1 bi moral prekrškovni organ skladno s 3. alinejo 4. odstavka 51. člena ZP-1 odločiti, da ne bo izdal odločbe o prekršku. Odločitev organa skladno s 4. odstavkom 51. člena ZP-1 pa so velevale tudi vse

okolščine primera, saj ne le, da gre za prekršek neznatnega pomena, tudi opisane posebne okoliščine kažejo, da postopek ni bil smotrni, kar varovana dobrina, t.j. učinkovita konkurenca, ni bila nikoli ogrožena, kar je ugotovljeno s samo odločbo Agencije o skladnosti koncentracije s pravili konkurence. Agencija namreč očita vlagateljema zgolj zamudo prigrasitve in zamenjavo direktorja pred izdajo odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence. Pri tem pa je Agencija z upravno odločbo odločila, da je koncentracija skladna s pravili konkurence in da ji ne nasprotuje. Agencija je ugotovila tudi, da koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco. Obenem Agencija ugotavlja, da sta vlagatelja koncentracijo podjetij prigrasila, popolnoma sodelovala z Agencijo, očitani prekršek ni bil storjen z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo koncentracije zaradi morebitnih škodljivih učinkov na konkurenco. Škodljiva posledica torej ni nastala in gre brez dvoma za prekršek neznatnega pomena. Napačno je razlogovanje Agencije, da ni možna uporaba instituta prekrška neznatnega pomena zato, ker višina predpisane sankcije kaže na to, da gre za hujši prekršek. S takšnim sklepanjem je prekrškovni organ nedopustno v naprej izključil uporabo instituta prekrška neznatnega pomena. Zakon ne določa spodnje meje predpisane sankcije, temveč zgolj maksimum, ki ga lahko izreče Agencija glede na okoliščine primera, torej bi Agencija lahko izrekla tudi globo v višini 1 EUR. Zakonodaja EU ne določa roka za prigrasitev koncentracije, temveč zgolj zahteva, da jo stranke prigrasijo, preden začnejo koncentracijo izvrševati. Agencija odgovorni osebi očita najnižjo stopnjo odgovornosti za prekršek nezavestno malomarnost. Ugotavlja, da očitani prekršek ni bil storjen z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo koncentracije podjetij zaradi morebitnih škodljivih učinkov predmetne koncentracije na konkurenco, temveč naj bi bila rezultat malomarnosti njene odgovorne osebe direktorja. Tako so izpolnjeni vsi pogoji za uporabo instituta prekrška neznatnega pomena in za izrek opozorila oziroma opomina namesto globe. Zato predlagata, da se postopek ustavi oziroma da jima sodišče izreče opomin namesto globe, saj bo le-ta gotovo zadoščal, da takšnega prekrška ne bosta več ponovila. Predlagata tudi ponovno odmero sodne takse. Predlaga, da sodišče ugodí zahtevi in izpodbijano odločbo o prekršku odpravi oziroma spremeni odločbo prekrškovnega organa tako, da izreče opomin namesto globe. Zahteva povračilo stroškov postopka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, kot so priglašeni v stroškovniku.

3. Ob pregledu in presoji zadeve v okviru razlogov vložene zahteve za sodno varstvo in po uradni dolžnosti na podlagi 62.a člena Zakona o prekrških (ZP-1) sodišče ugotavlja, da je podana kršitev iz 5. alineje 1. odstavka 62.a člena ZP-1, na katero mora paziti po uradni dolžnosti, druge kršitve iz 1. odstavka 62.a člena ZP-1, na katere mora paziti po uradni dolžnosti, niso podane, zahteva za sodno varstvo pa je delno utemeljena.
4. Prekrškovni organ je v izreku izpodbijane odločbe o prekršku ugotovil, da je storilka pravna oseba Celjske mesnine d.d. Celje odgovorna za prekršek, ker njena

odgovorna oseba [REDACTED] pri opravljanju dejavnosti pravne osebe Celjske mesnine, kot direktor in zakoniti zastopnik, v njenem imenu Agenciji ni pravočasno priglasila koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev proizvodnja pršutov in suhomesnatih izdelkov, d.o.o. Lokev 9, 6219 Lokev, do 14.7.2010, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve pogodbe o prodaji poslovnih deležev Pršutarne Lokev (pogodba) z dne 14.6.2010, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev, nato pa je bila le-ta Agenciji priglašena prepozno, in sicer 26.9.2013. Prav tako je storilka pravna oseba odgovorna za prekršek, ker je njena odgovorna oseba [REDACTED] kot direktor in zakoniti zastopnik, v njenem imenu pred izdajo odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, to je pred 10.3.2014, izvrševala pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz navedene koncentracije tako, da je dne 18.6.2010 sprejela sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] in imenovanju samega sebe [REDACTED] za direktorja družbe Pršutarne Lokev. Storilec odgovorna oseba [REDACTED] pa je odgovorna za prekršek, ker kot direktor in zakoniti zastopnik pravne osebe pri opravljanju dejavnosti pravne osebe Celjske mesnine v njenem imenu Agenciji ni pravočasno priglasila koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev do dne 14.7.2010, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve pogodbe z dne 14.6.2010, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij, nato pa je bila le-ta Agenciji priglašena prepozno, in sicer 26.9.2013. Prav tako je storilec odgovorna oseba odgovorna za prekršek, ker je kot direktor in zakoniti zastopnik pravne osebe Celjske mesnine v njenem imenu pred izdajo odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, to je pred 10.3.2014, izvrševala pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz navedene koncentracije tako, da je dne 18.6.2014 sprejela sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] in imenovanju samega sebe [REDACTED] za direktorja družbe Pršutarna Lokev.

5. Koncentracijo je treba Agenciji priglasiti pred začetkom njenega izvrševanja, vendar najpozneje v 30 dneh od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali pridobitve kontrole. Rok začne teči s prvim od teh dogodkov (prvi odstavek 43. člena ZPOmK-1). Z globo do deset odstotkov letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu se sankcionira za prekršek pravna oseba, če Agenciji ne priglasi koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, ali je ne priglasi v roku iz 43. člena ZPOmK-1 (1. alineja prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1). Podjetja ne smejo uresničevati pravic in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, za katero obstaja obveznost priglasitve, do izdaje odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence (prvi odstavek 44. člena ZPOmK-1). Z globo do deset odstotkov letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu se sankcionira za prekršek pravna oseba, če v nasprotju s 44. členom ZPOmK-1 izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije (2. alineja prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1). Z globo od 5.000 do 10.000 EUR se sankcionira za prekršek iz 1.

odstavka 74. člena ZPOmK-1 odgovorna oseba pravne osebe (drugi odstavek 74. člena ZPOmK-1).

6. Pri času storitve prekrška storilca odgovorne osebe po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi z 2. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 v točki 2.b. izreka odločbe o odgovornosti za prekršek je prišlo do očitne pisne napake, zaradi katere izrek odločbe ni razumljiv, saj je nepravilno zapisano, da je storilec odgovorna oseba kot direktor in zakoniti zastopnik sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] 18.6.2014, čeprav iz ugotovitev prekrškovnega organa v točki 1.a. izreka odločbe o prekršku glede odgovornosti pravne osebe in v obrazložitvi odločbe izhaja, da je storilec odgovorna oseba sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] 18.6.2010. Navedeno nerazumljivost v izreku odločbe je sodišče popravilo v skladu z določbami 5. alineje prvega odstavka 62.a. člena ZP-1 in tretjega odstavka 65. člena ZP-1, tako da je spremenilo točko 2.b. odločitve o odgovornosti odgovorne osebe v izreku odločbe glede časa storitve prekrška na način, da se za besedilom: „tako, da je dne“ namesto 18.6.2014 datum pravilno glasi „18. 6. 2010“.
7. Ni podana absolutna bistvena kršitev določb postopka o prekršku iz 4. alineje 1. odstavka 62.a. člena ZP-1 in 2. alineje 62. člena ZP-1, saj je bila pravni osebi in odgovorni osebi v hitrem postopku o prekršku dana možnost, da se izjavita o prekršku. Prekrškovni organ ob ugotovitvi oziroma obravnavanju prekrška in še pred izdajo odločbe o prekršku kršitelja obvesti o prekršku in pouči, da se lahko izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška, da pa tega ni dolžan storiti niti odgovarjati na vprašanja, če se bo izjavil ali odgovarjal, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje, in da mora navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati (2. odstavek 55. člena ZP-1). Če se kršitelj ni mogel osebno izjaviti o prekršku ali mu ni bilo mogoče dati obvestila in pouka po določbah drugega odstavka tega člena, mora prekrškovni organ pred izdajo odločbe o prekršku kršitelja pisno obvestiti o prekršku in ga poučiti o pravicah iz drugega odstavka tega člena ter da se lahko pisno izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška v petih dneh od vročitve obvestila (4. odstavek 55. člena ZP-1). Iz spisa prekrškovnega organa izhaja, da je v obravnavani zadevi prekrškovni organ z obvestilom kršiteljici pravni in odgovorni osebi, da se izjavita o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška, z dne 12.5.2014, pravno osebo in storilca odgovorno osebo obvestil o prekršku po 1. alineji prvega odstavka 73. člena ZPOmK-1, z obvestilom kršiteljici pravni in odgovorni osebi, da se izjavita o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška, z dne 29.5.2014, pa je pravno in odgovorno osebo obvestil o prekršku po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, in ju ob tem poučil, da se lahko pisno v petih dneh od vročitve obvestila izjavita o dejstvih oziroma okoliščinah prekrškov in da morata v izjavi navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bosta mogla več uveljavljati. Pri tem ju je obvestil tudi o podlagi njune odgovornosti za prekršek, ki je v tem, da odgovorna oseba kot direktor

pravne osebe pri opravljanju dejavnosti pravne osebe, v imenu pravne osebe ni pravočasno priglasil opisane koncentracije podjetij, ter je na opisani način izvrševal pravice in obveznosti, ki izhajajo iz navedene koncentracije, pred izdajo odločbe Agencije. Takšen opis izkazuje vsaj malomarnost odgovorne osebe kot neposrednega storilca pri storitvi prekrškov. Tovrstna prekrška se namreč lahko storita iz malomarnosti ali z naklepom (prvi odstavek 9. člena ZP-1). Sicer pa izrecna navedba oblike krivde (naklep, malomarnost) ni sestavina izreka odločbe o prekršku, saj le-ta vsebuje navedbo, da je kršitelj storil prekršek, glede kratkega opisa dejanja, s katerim je storjen prekršek, pa vsebuje kraj in čas storitve, način storitve in odločilne okoliščine (56. člen ZP-1), iz česar izhaja, da izrecna navedba oblike krivde ni niti sestavina predhodnega obvestila o prekršku (2. odstavek 55. člena ZP-1). Glede na navedeno sta imela pravna in odgovorna oseba pred izdajo odločbe o prekršku možnost, da se izjavita o vseh pravnih in dejanskih vidikih zadeve, torej sta lahko uveljavljala tudi, da nista kriva in nista odgovorna za očitana prekrška, oziroma da je do očitanih prekrškov prišlo po naključju. Pravna oseba in storilec odgovorna oseba sta v hitrem postopku o prekršku podala izjave o prekršku, ki jih je prekrškovni organ povzel v obrazložitvi izpodbijane odločbe in se do navedb v poglavju IV. opredelitev prekrškovnega organa do navedb kršiteljic, ki sta jih navedli v izjavah, tudi opredelil, tako da jih je z v odločbi navedenimi razlogi zavrnil kot neutemeljene. Prekrškovni organ je v obrazložitvi na 12 straneh več kot zgolj na kratko navedel izjavo oseb v postopku o dejanju ter konkretna dejstva in dokaze, na katere je prekrškovni organ oprl svojo odločitev, kar je v skladu s četrtem odstavkom 56. člena ZP-1. Glede na navedeno je bila pravni osebi in storilcu odgovorni osebi v hitrem postopku o prekršku dana možnost, da se izjavita o prekršku.

8. Zahteva za sodno varstvo ne izpodbija ugotovitev prekrškovnega organa, da direktor in zakoniti zastopnik pravne osebe [REDACTED] pri opravljanju dejavnosti pravne osebe v imenu pravne osebe Agenciji ni pravočasno priglasil koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Pršutarna Lokev, do 14.7.2010, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve pogodbe o prodaji poslovnih deležev Pršutarne Lokev z dne 14.6.2010, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev, nato pa je bila le-ta Agenciji priglašena prepozno, in sicer dne 26.9.2013. Direktor in zakoniti zastopnik pravne osebe [REDACTED] pa je v imenu pravne osebe pred izdajo odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, to je pred 10.3.2014, izvrševal pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz navedene koncentracije tako, da je 18.6.2010 sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] in imenovanju samega sebe [REDACTED] za direktorja družbe Pršutarne Lokev. Prekrški se lahko določijo z zakonom in veljajo na območju Republike Slovenije (prvi odstavek 3. člena in prvi odstavek 5. člena ZP-1). Iz besedila citiranih določb izhaja, da sta nepriglasitev ali prepozna priglasitev koncentracije Agenciji (prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 zaradi kršitve materialne določbe prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1) in izvrševanje

koncentracije pred izdajo odločbe Agencije (prekršek po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 zaradi kršitve materialne določbe prvega odstavka 44. člena ZPOmK-1) v Republiki Sloveniji dva različna prekrška. Pri prvem prekršku po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 je objekt varstva sistem nadzora koncentracij s strani Agencije, to je ex ante nadzor koncentracij. Urad mora o protipravnosti odločiti še pred časovnim obdobjem, ko bi koncentracija z izvrševanjem že lahko povzročila negativne posledice na upoštevnem trgu. Da gre za samostojen prekršek, kaže tudi okoliščina, da rok za prijavo koncentracije Agencije prične teči že s prvim od dogodkov, če je v transakcijo vključenih več kot eden od dogodkov iz prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1 (sklenitev pogodbe, objava javne ponudbe ali pridobitev kontrole). Pri drugem prekršku po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 pa so objekt varstva tržni udeleženci. Podjetje ne sme z izvrševanjem koncentracije povzročati negativnih posledic na upoštevnem trgu, temveč mora izvajanje koncentracije zadržati do izdaje odločbe Agencije. Prepovedano je izvrševanje pravic, ki nastanejo kot neposredna posledica koncentracije in omogočajo oziroma vzpostavljajo nadzor kot izraz koncentracije. Razrešitev direktorice družbe, katere poslovne deleže je pravna oseba pridobila, in imenovanje direktorja pravne osebe za direktorja družbe, katere poslovne deleže je pravna oseba pridobila, vzpostavlja in omogoča nadzor pravne osebe nad družbo, katere poslovne deleže je pravna oseba pridobila, zaradi česar pomeni uresničevanje pravic, ki izhajajo iz koncentracije. Glede na navedeno je storilec odgovorna oseba tudi po oceni sodišča z ugotovljenimi ravnanji kršil materialni določbi prvega odstavka 43. člena ZPOmK-1 in prvega odstavka 44. člena ZPOmK-1 ter je odgovoren za dva prekrška po drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 (v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka in v zvezi z 2. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1), pravna oseba pa je odgovorna za prekrška po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 in 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1.

9. Sodišče se strinja z razlogi izpodbijane odločbe o prekršku glede odgovornosti pravne in odgovorne osebe za prekrška, ki so navedeni v poglavju V. odgovornost kršiteljic za prekršek obrazložitve izpodbijane odločbe, na katere se v izogib ponavljanju v celoti sklicuje. Iz opisa v izreku izpodbijane odločbe je razvidno, da je storilec odgovorna oseba prekršek storil z lastnim ravnanjem oziroma opustitvijo (prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1), ker do 14.7.2010, to je najpozneje v roku 30 dni od sklenitve pogodbe z dne 14.6.2010, ni pravočasno priglasil koncentracije, nato pa jo je priglasil prepozno, in s storitvijo (prekršek po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1), ker je 18.6.2010 sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice [REDACTED] in imenovanju samega sebe za direktorja družbe Pršutarna Lokev, in sicer pri opravljanju funkcije direktorja pravne osebe, česar zahteva za sodno varstvo niti ne izpodbija in je razvidno tudi iz notarskega zapisnika z dne 18.6.2010, ki se nahaja v spisu prekrškovnega organa. Prekrškovni organ je v poglavju odgovornost kršiteljic za prekršek navedel pravilne razloge za odgovornost pravne

in odgovorne osebe glede na določbe ZP-1 in Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD), ki so veljale v času storitve prekrškov in do 13.3.2011 in se zato uporabijo v obravnavanem primeru, ter se v izogib ponavljanju sodišče nanje sklicuje. V tem primeru je direktor odgovorna oseba pri prekršku po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1, ki ga je storil že 14.7.2010, dejansko opustil dolžno ravnanje pri opravljanju svojega dela direktorja pravne osebe in je v izreku odločbe konkretizirana opustitev z navedbo konkretnih okoliščin, ki po moči in učinku pomenijo, da je odgovorna oseba opustila dolžno oziroma dolžnostno ravnanje kot direktor in zakoniti zastopnik pravne osebe, ki je dolžan upoštevati veljavno zakonodajo, med obveznosti, ki jih funkcija direktorja vsebuje, pa sodi tudi izpolnjevanje zakonskih obveznosti in skrb za zakonitost poslovanja pravne osebe, torej je dolžan poznati veljavno zakonodajo, ki predpisuje obveznost priglasitve koncentracije podjetij in zadržanje izvajanja koncentracij do izdaje odločbe Agencije, ter odgovarja za delo, ki ga je pooblaščen opravljati v imenu in na račun pravne osebe oziroma kadar je neposredni storilec prekrška znan in odgovoren, za odgovornost pravne osebe tudi zadostuje ugotovitev, da je storilec izpolnil znake prekrška pri opravljanju dejavnosti pravne osebe in da je bil prekršek storjen v imenu, na račun, v korist ali s sredstvi pravne osebe, kar izrek izpodbijane odločbe o prekršku vsebuje (podobno sodba Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. PRp 415/2011 z dne 25.5.2011). Pri prekršku po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 pa je storilec odgovorna oseba 18.6.2010 sam sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] in imenovanju samega sebe in s tem izvrševal pravice in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, pred izdajo odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence. Nato pa je koncentracijo dne 26.09.2013 Agenciji v imenu pravne osebe prijavil prav storilec odgovorna oseba kot zakoniti zastopnik, ki je naveden v uvodu odločbe Agencije, številka 3061-2/2013-52 z dne 10.3.2014, priložene zahtevi za sodno varstvo, ter je podpisan v vlogi z dne 26.9.2013, in v obrazcu za priglasitev koncentracije podjetij, ki so v spis prekrškovnega organa vložene iz upravnega spisa št. 3061-2/2013, na katerega se sklicuje tudi obrazložitev izpodbijane odločbe. Ker v gospodarski družbi (delniški družbi) vodi tovrstne posle in zastopa pravno osebo v postopkih Agencije direktor, razen direktorja ni drugega organa, ki bi lahko pri tem vodil in nadziral storilca. Zato pravna oseba odgovarja v mejah storilčeve krivde (četrti odstavek 5. člena ZOPOKD). Storilec prekrška, ki iz upravičenih razlogov ni vedel, da je to dejanje v nasprotju s pravom, ni kriv. Ni tovrstnih upravičenih razlogov, če storilec ni vedel za pravna pravila, s katerimi bi se lahko seznanil pod enakimi pogoji kot drugi v širšem njegovem okolju, ali pa je moral glede na svoje delo, vlogo ali siceršnji položaj poznati posebna pravna pravila. Če je storilec storil prekršek v pravni zmoti, ki bi se ji lahko izognil, se sme kaznovati mileje (31. člen Kazenskega zakonika – KZ-1 v zvezi z 8. členom ZP-1). Zahteva za sodno varstvo navaja, da storilec odgovorna oseba ni poznal obveznosti prijave koncentracije Agenciji v roku 30 dni od sklenitve pogodbe ter obveznosti zadržanja izvrševanja koncentracije do izdaje odločbe Agencije, iz česar tudi po

oceni sodišča izhaja najmanj malomarnost storilca odgovorne osebe pri storitvi prekrška. Tudi po oceni sodišča je namreč potrebno upoštevati, da se vsi državni predpisi objavljajo v Uradnem listu in so brezplačno dostopni preko pravno-informacijskega sistema ter je na ta način vsem omogočena seznanitev z vsemi veljavnimi predpisi. Obveznost priglasitve koncentracije je bila uvedena že z Zakonom o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK) iz leta 1999, ZPOmK-1 pa velja od 26.4.2008, tako da je bila obveznost priglasitve koncentracije in zadržanja izvrševanja koncentracije do izdaje odločbe Agencije na trgu jasna, nedvoumna in dolgo poznana ter bi se lahko z njo seznanil tudi storilec odgovorna oseba. Storilec odgovorna oseba pa kot direktor pravne osebe razpolaga tudi s posebnim znanjem in sposobnostmi, kamor sodi tudi pravočasno in pravilno izpolnjevanje zakonskih obveznosti. Storilec odgovorna oseba je kot zastopnik pravne osebe sam podpisal in sklenil Pogodbo o prodaji poslovnih deležev Pršutarne Lokev, na podlagi katere je prišlo do koncentracije podjetij in se nahaja v spisu prekrškovnega organa, ter nato 18.6.2010 sam sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [REDACTED] in imenovanju samega sebe za direktorja družbe Pršutarna Lokev pred izdajo odločbe Agencije. Storilec odgovorna oseba ni bil z ničemer oviran pri pravilnem delovanju priglasitve in zadržanja izvrševanja koncentracije. Glede na navedeno je pravilna ugotovitev prekrškovnega organa, da je storilec odgovorna oseba prekrška storil iz malomarnosti, ker ni ravnal s potrebno pazljivostjo, s katero bi po okoliščinah in svojih osebnih lastnostih moral. Pri prekršku po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 pa je storilec odgovorna oseba zamudil pri priglasitvi koncentracije Uradu kar 38 mesecev, kar kaže na njegovo brezbriznost do predpisov s področja varstva konkurence. Zato po oceni sodišča tudi ni podlage za milejše sankcioniranje za prekršek storilcev za prekrška zaradi trditve v zahtevi za sodno varstvo, da je storilec odgovorna oseba storil prekrška v pravni zmoti, ker je prava neuka stranka in ga svetovalci v transakciji niso obvestili o njegovih obveznostih, zaradi česar je dokazni predlog zahteve za sodno varstvo za zaslisanje storilca odgovorne osebe o tem zavrnilo kot nepotrebne. Glede na navedene ugotovitve in razloge prekrškovnega organa pa so izpolnjeni tudi pogoji za odgovornost pravne in odgovorne osebe po sedaj veljavnih določbah 14., 15. in 15.a. člena ZP-1, ki veljajo od 13.3.2011, to je od uveljavitve Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (ZP-1G, Uradni list RS, št. 9/2011).

10. Zato sta storilec odgovorna oseba in storilka pravna oseba z dejanjem, ki je opisano v izreku odločbe o prekršku, tudi po oceni sodišča kršila materialni določbi 1. odstavka 43. člena ZPOmK-1 in 1. odstavka 44. člena ZPOmK-1 ter sta odgovorna za prekrška po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 in 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 (storilka pravna oseba) ter drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 in drugem odstavku 74. člena ZPOmK-1 v zvezi z 2. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 (storilec odgovorna oseba).

11. Pri preizkusu odločitve prekrškovnega organa glede sankcij sodišče ugotavlja, da je bila globa za oba prekrška storilcema določena v spodnji polovici določenega razpona za tovrstna prekrška, kar je v temeljnem okvirju sankcije iz določbe 1. odstavka 26. člena ZP-1, po kateri se storilcu prekrška odmeri sankcijo v mejah, ki so določene s predpisom za storjeni prekršek, glede na težo prekrška in storilčevo malomarnost ali naklep. Storilec odgovorna oseba je po ugotovitvah odločbe o prekršku prekrška storil iz malomarnosti. Teža prekrška je objektivno merilo, ki izhaja že iz višine predpisane glavne sankcije. Predpisovanje glob za prekrške s področja varstva konkurence je določeno v 5. odstavku 16. člena ZP-1. Posebnost teh prekrškov je predvsem razsežnost posledic in s tem utemeljeno ostrejše sankcioniranje. Večja specialna in generalna prevencija sankcioniranja naj bi bila dosežena s predpisovanjem globe za prekrške pravnih oseb v višini deleža od njihovega letnega prometa, globa pa je lahko predpisana tudi kot delež od njihovega letnega prometa s podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu. Izrečene globe so tako lahko zelo visoke, zagrožena višina globe za tovrstne prekrške pa kaže na njeno kaznovalno naravo (P. Čas, K. Filipčič, Z. Fišer, H. Jenull, Š. Maček Guštin, N. Orel, M. Perpar, L. Selinšek, Zakon o prekrških s komentarjem, v nadaljevanju ZP-1 s komentarjem, stran 111). Spodnja meja globe za tovrstna prekrška je v skladu s splošnim pravilom iz 2. odstavka 17. člena ZP-1 za pravno osebo 200 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa 400 eurov. Iz ugotovitev prekrškovnega organa v obrazložitvi izpodbijane odločbe izhaja, da je letni promet podjetja CELJSKE MESNINE d.d. s podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu, to je letu 2013, znašal 73.301.849,00 eurov. Iz navedenih ugotovitev izhaja, da je v zakonu določeni razpon zagrožene globe za prekrška storilke pravne osebe po 1. alineji 1. odstavka 74. člena ZPOmK in 2. alineji 1. odstavka 74. člena ZPOmK od 400 do 7.330.184,90 EUR, za oba prekrška storilca odgovorne osebe po 2. odstavku 74. člena ZPOmK pa od 5.000 do 10.000 EUR. Predhodno poslovno leto v določbah 1. in 2. alineje prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 tudi po razlagi sodišča pomeni leto pred izdajo odločbe o prekršku, saj se pri določitvi maksimalnega zneska globe upošteva aktualni ekonomski položaj pravne osebe. Navedena globa, torej deset odstotkov letnega prometa podjetij v skupini v poslovnem letu pred izdajo odločbe o prekršku, je določena v zakonu pred časom storitve prekrška in je torej tudi v skladu z načelom zakonitosti (prvi odstavek 2. člena ZP-1), velja pa za vse pravne osebe enako. Glede na to, da je rok za predložitev letnih poročil za javno objavo 3 oziroma 8 mesecev po koncu poslovnega leta (58. člen Zakona o gospodarskih družbah – ZGD-1), kar je bil za poslovno leto 2014 31.3.2015 oziroma 31.8.2015, izpodbijana odločba o prekršku pa je bila izdana 12.3.2015, ko torej rok za predložitev letnih poročil za javno objavo za poslovno leto 2014 še ni potekel, je prekrškovni organ pravilno uporabil dostopne podatke o prometu podjetja CELJSKE MESNINE d.d. s podjetji v skupini v letu 2013. Tudi zahteva za sodno varstvo letnega prometa skupine pravne osebe v letu 2014 ne navaja. Sicer pa višina letnega prometa vpliva le na zgornji del možnega razpona globe za prekrška pravne osebe, globa iz tega dela

razpona pa v obravnavanem primeru pravni osebi ni bila določena. Glede na navedeno niti ni pomembno zatrjevanje zahteve za sodno varstvo, da bi bila zgornja meja globe izrečene pravni osebi 4.153.657,40 EUR, če bi se upošteval letni promet podjetja CELJSKE MESNINE d.d. v letu 2009. V Smernicah o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2) (a) Uredbe št. 1/2003, UL C 210, 1.9.2006 (Smernice) se višina globe določi od deleža vrednosti zadevne prodaje, ki pomeni prodajo storitev, ki jih zadeva kršitev, v zadnjem celem letu trajanja kršitve, osnova za določitev globe je lahko do 30 % vrednosti zadevne prodaje podjetja glede na resnost kršitve, pomnoženo s številom let trajanja kršitve. Vendar se navedeni način izračuna globe, ki odraža prizadejano škodo drugim tržnim udeležencem, uporablja za kršitve 81. in 82. člena Pogodbe o Evropski skupnosti, torej glede prepovedanih sporazumov med podjetji in zlorabe prevladujočega položaja (1. člen Smernic), kar pa v obravnavanem primeru ni podano, zaradi česar se navedene Smernice v obravnavanem primeru ne uporabljajo.

12. Prekrškovni organ je pravni osebi za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 določil globo, ki je nekoliko nad spodnjo predpisano mejo, pri čemer je pravilno upošteval okoliščino, da se tako krši eno najpomembnejših načel sistema nadzora koncentracij, to je ex ante nadzor koncentracij. Pravočasna priglasitev koncentracij podjetij na trgu pa je ključna za učinkovito varstvo konkurence, saj je le tako mogoča ustrezna presoja in nadzor koncentracij ter njihovih učnikov na konkurenco. Prepozne priglasitve koncentracij omejujejo učinek določb s področja presoje koncentracij, s čimer lahko nastanejo dolgoročno škodljive posledice za konkurenco in trg. Kršitve določb v zvezi s pravočasno priglasitvijo koncentracij je vsekakor oceniti za resne, sicer zakonodajalec ne bi predpisal tako visokih glob za tovrstne prekrške. Glede na navedeno je tudi po oceni sodišča čas zamude pri priglasitvi koncentracije Uradu, to je v obravnavanem primeru kar 38 mesecev, najbolj pomembna okoliščina pri opredelitvi teže navedenega prekrška. Niso utemeljene navedbe zahteve za sodno varstvo, da trajanje zamude ne bi smelo vplivati na odmero globe, saj je trajanje zamude bistveno za težo prekrška po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1. Tudi sicer je obnašanje po storjenem prekršku okoliščina pri odmeri globe in če sta bila storilca pravna in odgovorna oseba po zamudi roka za priglasitev koncentracije Agenciji, ki se je iztekla 14.7.2010, v zamudi pri priglasitvi koncentracije vse do 26.9.2013, je to treba upoštevati kot obteževalno okoliščino pri storitvi prekrška. Tudi sicer iz odločbe Agencije, številka 3061-2/2013-52 z dne 10.3.2014, ki je priložena zahtevi za sodno varstvo, izhaja, da je Agencija storilki pravni osebi posredovala dopis, v katerem je navedla, da je pri opravljanju nadzora nad izvajanjem določb ZPOmK-1 ugotovila, da je slednja leta 2010 pridobila 100 % poslovni delež v podjetju Pršutarna Lokev, da je Agencija pravno osebo obvestila o obveznosti priglasitve koncentracije, v kolikor so pri navedeni transakciji izpolnjeni pogoji za to, ter je nato Agencija 26.9.2013 prejela priglasitev koncentracije podjetij Celjske mesnine in Pršutarna Lokev, ko je torej

na poziv Agencije koncentracijo priglasila pravna oseba. Glede na navedeno ni podlage za odmero globe za navedeni prekršek obema storilcema pod mejo, ki je predpisana, saj ni podanih posebnih olajševalnih okoliščin, ki bi utemeljevale izrek milejše sankcije (šesti odstavek 26. člena ZP-1).

13. Prekrškovni organ je na 13. strani izpodbijane odločbe pojasnil, da je pri odmeri globe za prekršek prepozne priglasitve koncentracije Agenciji določil osnovni znesek globe v višini 0,01 % letnega prometa storilke pravne osebe skupaj z drugimi podjetji v skupini za vsak mesec zamude s priglasitvijo koncentracije, nato ta znesek upošteva olajševalne okoliščine zmanjšal za polovico in zaokrožil navzdol.

14. Po določitvi temeljnega okvira sankcije v skladu s 1. odstavkom 26. člena ZP-1 se upoštevajo pri odmeri globe okoliščine, ki bolj ali manj nastanejo pri vsakem prekršku, pri čemer pa navedene okoliščine pri odmeri sankcije storilcu odgovorni osebi ali drugemu posamezniku po pomenu niso enake kot pri odmeri sankcije storilki pravni osebi. Pri odmeri globe storilcu odgovorni osebi kot posamezniku se upoštevajo vse okoliščine, ki vplivajo na to, ali naj bo sankcija manjša ali večja (olajševalne in obteževalne okoliščine), zlasti pa: stopnjo storilčeve odgovornosti za prekršek, nagibe, iz katerih je prekršek storil, stopnjo ogrožanja ali kršitve zavarovane dobrine, okoliščine, v katerih je bil prekršek storjen, prejšnje življenje storilca, njegove osebne razmere, njegovo obnašanje po storjenem prekršku, zlasti, ali je poravnal škodo. Pri odmeri globe se upošteva tudi storilčevo premoženjsko stanje, višino njegove plače, njegove druge dohodke, njegovo premoženje in njegove družinske obveznosti (drugi in tretji odstavek 26. člena ZP-1). Zakon v petem odstavku 26. člena ZP-1 posebej določa, katere okoliščine se upoštevajo pri odmeri globe pravni osebi in samostojnemu podjetniku. Upoštevata se le dve okoliščini: gospodarska moč in prej izrečene sankcije, kar pomeni, da sta to najbolj pomembni okoliščini pri odmeri sankcije pravni osebi. Pomen upoštevanja gospodarske moči je predvsem v tem, da višina izrečene globe ne bi onemogočila nadaljnje gospodarske dejavnosti pravne osebe in samostojnega podjetnika (ZP-1 s komentarjem, stran 142). Gospodarska moč je razvidna iz ugotovljenega letnega prometa storilke pravne osebe CELJSKE MESNINE d.d. skupaj z drugimi podjetji v skupini v letu 2013.

15. Prekrškovni organ je pri odmeri globe za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 upošteval, da prekršek ni bil storjen z namenom zaobiti kontrolo oziroma presojo koncentracije zaradi morebitnih škodljivih učinkov koncentracije na konkurenco, temveč je rezultat malomarnosti storilca odgovorne osebe, da sta v postopku oba storilca v popolnosti sodelovala s prekrškovnim organom in posredovala vse zahtevane podatke, priznala prekrška, da koncentracija ni imela škodljivih učinkov na konkurenco in Agencija ni nasprotovala koncentraciji, da storilca pred tem nista bila sankcionirana za prekršek s področja varstva konkurence, odsotnost nedopustnega nagiba pri

storitvi prekrška. Glede na uveljavljanje v zahtevi za sodno varstvo pa tudi po oceni sodišča olajševalne okoliščine pri odmeri globe za navedeni prekršek pravni osebi niso prišle dovolj do izraza in je treba v odločbi o prekršku določeni znesek globe zmanjšati še za polovico in globo pravni osebi znotraj zakonskega razpona odmeriti v nižjem znesku 69.500,00 EUR. Določena globa v znesku 139.000,00 EUR je za tovrstni prekršek, storjen iz malomarnosti, po oceni sodišča pretirana, upoštevajoč okoliščino, da je s pogodbo o prodaji poslovnih deležev pravna oseba pridobila vse poslovne deleže Pršutarne Lokev (točka 1.2. pogodbe o prodaji poslovnih deležev) in z nepriglasitvijo koncentracije, razen Agencije, druge osebe niso bile ogrožene. Glede na navedeno je sodišče odločbo o prekršku v odločitvi o sankciji spremenilo tako, da je pravni osebi za prekršek prepozne priglasitve koncentracije Agenciji določilo globo 69.500,00 EUR (3. odstavek 65. člena ZP-1). Določena višina globe za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 sedaj odraža gospodarsko moč pravne osebe, težo prekrška, ki je izraz časa zamude 38 mesecev pri priglasitvi koncentracije, in tudi ugotovljene olajševalne okoliščine, ki jih uveljavlja tudi zahteva za sodno varstvo. Tako določena globa je tudi primerljiva z drugimi globami, ki so bile v drugih zadevah določene za tovrstni prekršek (primerjaj sodbi Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. PRp 491/2013 z dne 10.10.2013 in opr. št. PRp 365/2015 z dne 5.5.2016).

16. Za storjeni prekršek se ob pogojih iz ZP-1 izreče predpisana sankcija (prvi odstavek 4. člena ZP-1). Globa storilcu odgovorni osebi za prekršek po drugem odstavku v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 je pravilno določena na spodnji meji zakonskega razpona za tovrstni prekršek in ugotovljene okoliščine ter okoliščine, ki jih uveljavlja zahteva za sodno varstvo, ne dajejo podlage za odmero sankcijo pod mejo, ki je predpisana, saj to niso posebne olajševalne okoliščine, ki bi utemeljevale izrek milejše sankcije (6. odstavek 26. člena ZP-1), ki jih je sicer treba vrednotiti restriktivno, saj pri tem ne gre za redno odmero sankcije. Teža obravnavanega prekrška je po oceni sodišča znatna in tudi ob upoštevanju vseh olajševalnih okoliščin utemeljuje sankcioniranje za prekršek z globo iz zakonsko določenega razpona, saj je storilec odgovorna oseba kršil eno izmed osnovnih pravil gospodarskega poslovanja pri varovanju konkurence na trgu in se ne more sklicevati na svojo nevednost, glede na to, da je bila obveznost priglasitve koncentracije Agenciji v roku 30 dni od sklenitve pogodbe na trgu poznana.
17. Pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa lahko namesto izreka sankcije, kršitelja opozori, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če pooblaščen uradna oseba oceni, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep (1. odstavek 53. člena ZP-1). V obravnavani zadevi je pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa očitno ocenila, da glede na pomen dejanj opozorilo ni zadosten ukrep, saj je bila izdana odločba o prekršku, in v sedanji fazi postopka se v oceno pooblaščen uradne osebe prekrškovnega organa ni mogoče spuščati. Za prekršek neznatnega pomena šteje prekršek, ki je bil storjen v okoliščinah, ki ga

delajo posebno lahkega, in pri katerem ni nastala in oziroma ne bo nastala škodljiva posledica ali je ta neznatna (6.a člen ZP-1). Okoliščine, ki delajo prekršek posebno lahek, so lahko objektivne ali subjektivne, torej lahko izhajajo iz dogajanj in stanj, na katere storilec nima vpliva, ali pa iz njegove osebne situacije, pri čemer teh okoliščin ni mogoče pojasnjevati z dejstvom, da je prekršek posebno lahke narave zato, ker ni povzročil škodljivih posledic. Odsotnost škodljivih posledic je namreč poseben pogoj, ki mora biti kumulativno izpolnjen poleg storitve prekrška v okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega. Takšne okoliščine po oceni sodišča glede na zgoraj navedeno pri obravnavanih prekrških storilcev niso podane, niti to niso okoliščine, ki jih uveljavlja zahteva za sodno varstvo, saj storilca nista zamudila s prigrasitvijo koncentracije Agenciji le za nekaj dni, ampak kar za 38 mesecev, koncentracijo pa je pravna oseba prigrasila šele na poziv Agencije.

18. Opomin sme prekrškovni organ in sodišče izreči za prekršek, storjen v takih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega (prvi odstavek 21. člena ZP-1). Opomin se sme izreči tudi, če je prekršek v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost, ali je bila s prekrškom povzročena škoda, storilec pa je pred izdajo odločbe oziroma sodbe o prekršku izpolnil predpisano obveznost oziroma popravil ali povrnil povzročeno škodo (drugi odstavek 21. člena ZP-1). Sodišče ocenjuje, da pogoji za izrek opomina storilcema za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPomK-1 niso podani, saj oba storilca nista bila v ničemer ovirana pri pravilnem delovanju, obveznosti pri gospodarskem poslovanju, ki sta jih prekršila, so bile določene že več let. Poleg tega sta tudi izvrševala pravice, ki izhajajo iz koncentracije, v nasprotju s 44. členom ZPomK-1, koncentracijo pa je pravna oseba prigrasila šele na poziv Agencije, tako da ni mogoče oceniti, da je bil prekršek le v tem, da ni bila izpolnjena predpisana obveznost, storilec pa je pred izdajo odločbe o prekršku izpolnil predpisano obveznost.

19. Sodišče pa ocenjuje, da so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 21. člena ZP-1 za določitev opomina namesto globe pravni in odgovorni osebi za prekršek po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPomK-1. Sodišče je pri odločitvi za določitev opomina namesto globe za navedeni prekršek pretehtalo, da izvrševanje koncentracija tako, da je storilec odgovorna oseba sprejel sklep o razrešitvi dotedanje direktorice družbe [redacted] in imenovanju samega sebe za direktorja družbe Pršutarna Lokev pred izdajo odločbe Agencije o skladnosti koncentracije ni imelo nobenih škodljivih vplivov na konkurenco, pravna oseba pa je bila v času sprejetja sklepa edini družbenik prevzete družbe Pršutarna Lokev, kar je razvidno iz notarskega zapisnika sklepa v spisu prekrškovnega organa, in je s pogodbo o prodaji poslovnih deležev prav prodajalka [redacted] pravni osebi prodala vse poslovne deleže družbe Pršutarna Lokev, pri čemer se je zavezala razdreti tudi pogodbo o poslovođenju (točke 1., 2.1. in 7.3. pogodbe o prodaji poslovnih deležev), tako da se je umaknila iz navedene družbe še pred sprejetjem sklepa odgovorne osebe. Glede na navedeno z izvrševanjem koncentracije pred

priglasitvijo Agencije drugi udeleženci na trgu niso bili ogroženi. Iz ugotovitev prekrškovnega organa pa izhaja tudi, da storilca pred tem nista bila sankcionirana za prekršek s področja varstva konkurence. Glede na navedeno sodišče ocenjuje, da je primerna sankcija za prekršek storilcev po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 opomin, saj bo že z opominom dosežen namen sankcioniranja za prekršek, ki je v tem, da vpliva na storilca, da ne bosta ponavljala prekrškov, kot tudi na druge ljudi, da ne bodo delali prekrškov. Sodišče pri tem opozarja storilca, da opomin ne bo nujno več določen, četudi bosta prekršek ponovila v enakih okoliščinah.

20. Glede na različen objekt varstva niso utemeljene navedbe zahteve za sodno varstvo, da globa za zamudo priglasitve koncentracije Agenciji ne bi smela presehati globe oziroma sankcije za izvrševanje koncentracije.
21. Glede na navedeno je sodišče na podlagi določb tretjega odstavka 65. člena ZP-1 deloma ugodilo zahtevi za sodno varstvo pravne osebe in odgovorne osebe in izpodbijano odločbo o prekršku spremenilo tako, da je pravni osebi določilo globo za prekršek po 1. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 69.500,00 EUR, odgovorni osebi pa določilo za prekršek po drugem odstavku v zvezi s 1. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 globo 5.000,00 EUR. Za prekrška po 2. alineji prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 oziroma drugem odstavku v zvezi z 2. alinejo prvega odstavka 74. člena ZPOmK-1 pa je pravni in odgovorni osebi namesto globe določilo opomin. Storilcema se nato za navedena prekrška, storjena v steku, izreče enotna sankcija globa pravni osebi 69.500,00 EUR in odgovorni osebi 5.000,00 EUR, ki je enaka seštevku določenih glob za oba prekrška pravne osebe in odgovorne osebe (prvi in drugi odstavek 27. člena ZP-1). V ostalem pa je zahtevo za sodno varstvo obeh storilcev zavrnilo kot neutemeljeno (1. odstavek 65. člena ZP-1).
22. Zaradi spremembe izrečene sankcije za prekršek je bilo treba spremeniti tudi stroškovno odločitev odločbe o prekršku, tako da se storilcema odmeri sodna taksa po tarifni številki 8111 Zakona o sodnih taksah (ZST-1) v višini 10 odstotkov zneska izrečene globe, kar za pravno osebo znaša 6.950,00 EUR, za storilca odgovorno osebo pa sodna taksa znaša 500,00 EUR. Pravna oseba in storilec odgovorna oseba sta sodno takso dolžna poravnati v roku 15 dni po pravnomočnosti odločbe o prekršku, sicer se prisilno izterja.
23. Ker je bila storilcema izrečena sankcija za prekršek, plačata stroške postopka (1. odstavek 144. člena ZP-1). Ker je bilo na podlagi zahteve za sodno varstvo deloma odločeno v korist obeh storilcev, pravna in odgovorna oseba v postopku z zahtevo za sodno varstvo ne plačata sodne takse (2. odstavek 147. člena ZP-1).

PRAVNI POUK:

Zoper sodbo lahko storilka pravna oseba na podlagi drugega odstavka 66. člena ZP-1 vloži pritožbo na višje sodišče v osmih dneh po vročitvi sodbe.

Pritožbo storilka pravna oseba vloži pisno pri Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, Dunajska cesta 58, 1000 Ljubljana. Pritožba velja za pravočasno, če je oddana zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti.

Pritožba storilca odgovorne osebe in prekrškovnega organa zoper sodbo ni dovoljena (drugi in tretji odstavek 66. člena ZP-1).

Okrajno sodišče v Ljubljani,
dne 23. september 2016

Okrajni sodnik:
Tomaž Lapornik

KONČNA ODREDBA

O./

1. ZSV vpisnik, spis statistično odčrtaj
2. Spis s sodbo v izvorniku in 4 prepisi sodbe vrniti prekrškovnemu organu
3. Prepis sodbe vložiti v spis - tu

Ljubljana, 23. 9. 16

prejeto _____
podpisano _____
primerjano _____
poslano _____